

Yhteystiedot

Puheenjohtaja/sihtööri Jukka Puurula
p. 0400 8331 717
jukka.puurula@pp.inet.fi

Kotisivu: <http://putkiradiomuseo.fi/Viestikilta/>

Sähköposti: viestikilta@gmail.com

Kymen Viestikilta r.y.

- Tarkoitus kehittää yhteistyötä toiminta-alueellaan toimivien maanpuolustusjärjestöjen kanssa.
- Vaalia alueensa viestiperinteitä ja historiallisia muistoja.
- Järjestää kiltailtoja, retkiä, tutustumistilaisuuksia ja koulutusta.
- Radioamatööritoiminta

Kesätervehdys Viestikillasta

Artikkeli minun Karjalan prikaati on muistellua menneiltä vuosilta. Itse olen saanut ensimmäisen kosketuksen prikaatiin vuonna 1973, kun astuin palvelukseen viestikomppaniaan. Myöhemmin viestikiltalaisena olen saanut vuosien varrella hienoja kokemuksia monissa erilaisissa prikaatin tilaisuuksissa ja tapahtumissa.

Kymen viestikillassa on aloitettu uudenlaista toimintaa. Killalle on hankittu sotilasradioamatöörikutsumerkki **OI5ACF**. Killan radioaseman toimintaa hoitaa Jari Myntti. Asema on osallistunut maaliskuussa MPK-kurssin varaverkko viestiliikenneharjoitukseen.

Tietolaatikossa mainitulla kotisivullamme on ajankohtaista tietoa killan kaikesta toiminnasta.

Tulevia tapahtumia ovat A.R. Saarmaa seminaari 25.9. Kouvolan Sotilasradiopäivä 3.10. ja varaverkko viestiliikenneharjoitus 20. - 21.11.

Tapahtumat toteutuvat jos rajoitteita ei ole. Tervetuloa mukaan tapahtumiin!

Jukka Puurula, puheenjohtaja

Nivelpuominosturin koriin kiinnitetty 14MHz:n 3el yagi-antenni Valkmusan kansallispuistossa vuonna 2017.

Niko Vanhatalo, OH5CZ, operoimassa sähkötyksellä tietokoneohjelman avustuksella. Radioamatööriyhteyksiä ympäri maapallon.

Kuvat: Juha Vanhatalo OH5CW, Kymen viestikilta

Kuvassa 4 kpl digitaalisia HF-radioamatööri-asemia. Kaikissa tietokoneissa on käytössä uudehko - valtavan suosion maailmalla saavuttanut lähetelaji -FT8.

Minun Karjalan prikaati

Vuonna 1968 astuin varusmiespalvelukseen Karjalan Prikaatiin, siitä alkoivat muistoni prikaatissa. Saavuin silloin Kouvolaan hyvissä ajoin iltapäivällä. Pitkässä kasarmissa odottelimme kuljetusta sinne jonnekin. Matka tuntui pitkältä, kun emme tienneet minne olimme menossa. Viimein saavuimme paikkaan, jossa oli kaksi kasarmia - ei mitään muuta. Myöhemmin selvisi, että paikka oli Vekaranjärven varuskunta, Karjalan Prikaati oli siirtymässä sinne. Olimme ensimmäiset alokaat Karjalan prikaatissa. Varusmiespalvelukseni suoritin Panssarintorjuntakomppaniassa.

Vuonna 1973 ilmoittauduin va kersantiksi prikaatiin, siitä alkoi sotilasurani Karjalan Prikaatissa. Vuonna 1979 ensimmäinen työjaksoni päättyi pakkosiirtoon Karjalan Tykistörykmenttiin. Takaisin prikaatiin palasin vuonna 1991 ja 1997 siirryin reserviin sotilasmestarina. Noihin vuosiin mahtui paljon erilaisia tapahtumia.

Jo tuloni palvelukseen oli poikkeuksellinen. Olin tullut YK-palveluksesta ja menin kyselemään prikaatin esikunnasta, milloin voin aloittaa palvelukseni, sillä ajankohta oli jäänyt epäselväksi. Esikuntaväpeli katseli papereitani ja totesi: - "Jäät heti." En kuitenkaan voinut jäädä heti, koska kotonani ei kukaan tiennyt minne olin mennyt autoilemaan. Erilaisten pohdiskelujen jälkeen ilmeni, että vuosilomaani oli jäänyt pitämättä kaksi viikkoa YK-palveluksen päätyttyä.

Palvelukseni alkoi ilmoittautumisella esikuntapäällikölle komentajan ollessa lomalla. Hän määräsi minut viestikomppaniaan. Ensin tietysti ihmettelin, miksi sinne kun olin pst koulutettu varusmiehenä. Hän ehdotti siirtoa pst kom-

paniaan vuoden päästä, jos haluaisin - en halunnut. Itse hän oli silloin jäämässä eläkkeelle. Työurani alkoi alokasjoukkueen varajohtajana, peruskurssin jälkeen toimin joukkueenjohtajana. Rykmentissä ollessani olin vuoden viestikomppanian asevarastonhoitajana. Rykmenttivaiheen jälkeen palasin prikaatin esikuntaan viestitoimistoon, sieltä koulutustoimistoon ja lopulta huolto- toimistoon. Sillä rykmentissä ollessani olin pääsyt tutustumaan RUK:n materiaalikeskukseen ja sen innoittamana kysyin, voitaisiinko meillekin perustaa samanlainen yksikkö. Esikuntapäällikkö hyväksyi ehdotuksen; huoltopäällikkö ei. Lopulta sain perustaa sen esikuntapäällikön määräyksestä.

Palvelukseni aikana tein monia tehtäviä: Vastasin mm. varuskunnan viihde-elokuvatoiminnasta Kaartin Kinossa ja rakentelin turvalaitteita läänin viestimiesten apuna. Kulunvalvontajärjestelmän valmistuttua ne jäivät vastuulleni. Vastuullani oli myös varuskunnan äänentoisto, valokuvausta päällikön käskystä, nimikylltien ja palkintojen kaiverrustyöt, offsetpainotyöt, AV-laitteiden huoltotöitä ja joskus oli salaisiakin tehtäviä Pahkajärvellä.

Vekaranjärvellä, Karjalan prikaatissa oli elämä vanhaan aikaan turvallista, moninaista ja mielenkiintoista. Se oli kuin pienessä kunnassa kansanaan. Asuttiin työpaikan vieressä mäen alla, tunnettiin toisemme ja toistemme perheet. Prikaatilaisten kesken vapaa-ajallakin oli yhteistä toimintaa. Olimme kuin yhtä perhettä.

Teksti: Keijo Kouvonon, Kymen viestikilta